

**แนวทางการดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวม
ระดับภาค ปี 2564**

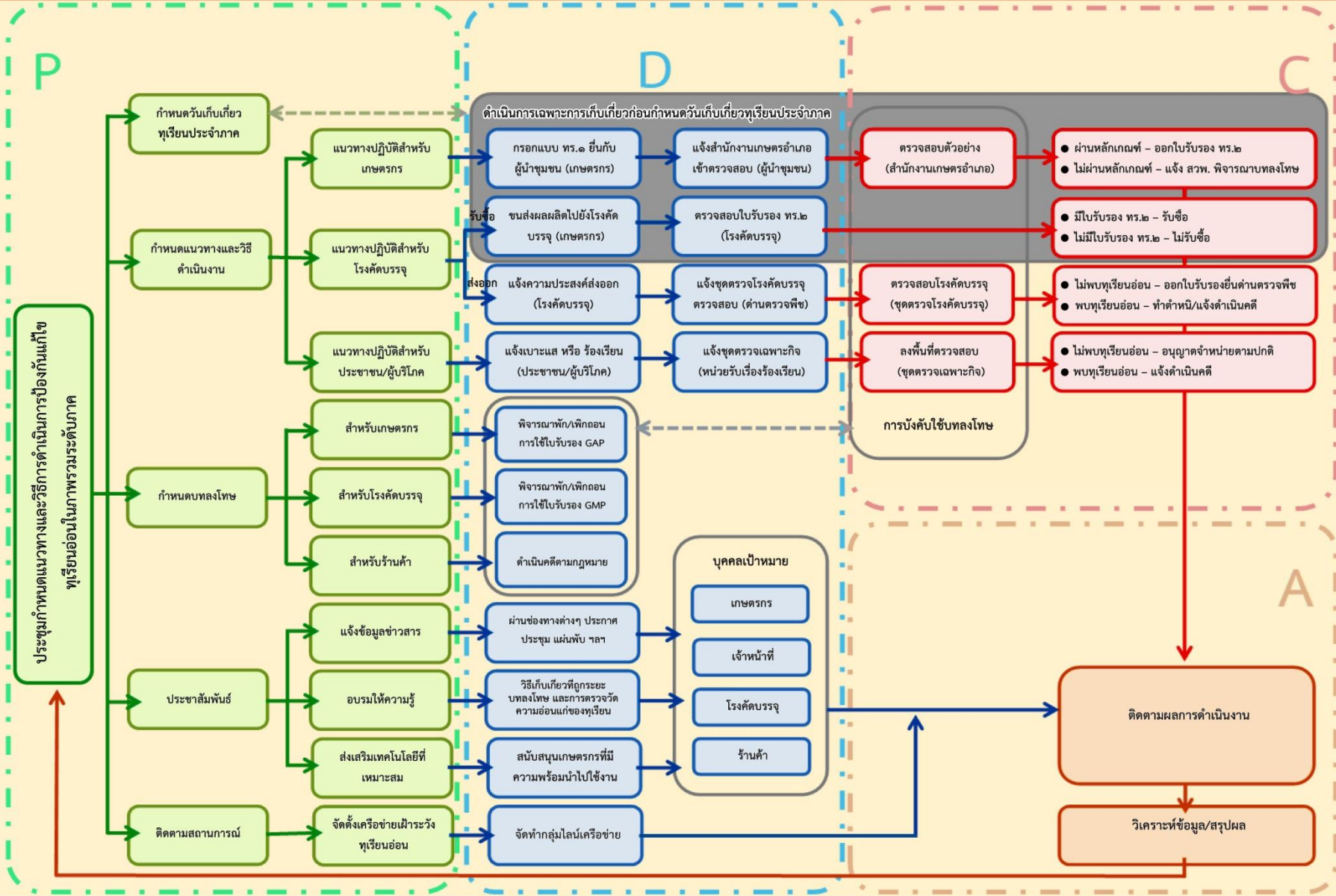

**ถอดองค์ความรู้จากการดำเนินงานของ
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 3 จังหวัดระยอง**

**กรมส่งเสริมการเกษตร
พฤษภาคม 2564**

ผังการดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค

คำนำ

แนวทางการดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค ปี ๒๕๖๔ ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ ๓ จังหวัดระยอง และหน่วยงานภาคีที่ร่วมกันดำเนินการในฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิต ปี ๒๕๖๔ โดยเน้นการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนในระดับเกษตรกรผู้ผลิตและโรงคัดบรรจุก่อนการส่งออก ซึ่งพบปัญหามากในช่วงต้นของฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยแต่มีราคาสูง ไปจนถึงการเฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียน เพื่อตรวจสอบและดำเนินคดีกับผู้จำหน่ายตลอดฤดูการเก็บเกี่ยว

ด้วย “ทุเรียนอ่อน” เป็นปัญหาสำคัญในการทำลายความเชื่อมั่นในตัวสินค้าของผู้บริโภค ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ สร้างผลเสียต่อเนื่องตามมาในระยะยาว การป้องกันและป้องปรามปัญหาทุเรียนอ่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง สร้างมาตรฐานเดียวกันหรือสูงกว่าในทุกพื้นที่ทั่วประเทศที่มีการผลิตสินค้าทุเรียน เพื่อลดความเสียหายทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และรักษาภาพลักษณ์ของทุเรียนไทยให้สมกับการเป็นสินค้าเศรษฐกิจคุณภาพมูลค่าสูง สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภค และทำให้ทุเรียนไทยเป็นอันดับหนึ่งในเวทีการค้าทุเรียนระดับโลกได้อย่างยั่งยืน

กรมส่งเสริมการเกษตร

พฤษภาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. บทนำ	๑
๒. โมเดลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธเรียนอ่อนภาคตะวันออก ปี ๒๕๖๔	๒
๓. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธเรียนอ่อนระดับภาค	๔
๓.๑ การเตรียมความพร้อมและวางระบบ	๔
๓.๒ การประชาสัมพันธ์ความรู้และแนวทางปฏิบัติ	๕
๓.๓ การดำเนินการตรวจสอบยุทธเรียนอ่อน	๖
๓.๔ ติดตามผลการดำเนินงาน วิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขปัญหา	๘
รายนามคณะผู้จัดทำ	๙
ภาคผนวก	๑๐
- (ตัวอย่าง) แบบคำร้องแจ้งความประสงค์การเก็บเกี่ยวยุทธเรียนและให้ตรวจสอบ เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งเนื้อยุทธเรียน	๑๑
- (ตัวอย่าง) แบบรับรองการตรวจสอบเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งเนื้อยุทธเรียน (เฉพาะตัวอย่างที่นำมาสุ่มตรวจ)	๑๒
- ประกาศจังหวัดจันทบุรี เรื่อง มาตรการในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธเรียนอ่อนออกสู่ตลาด ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (กำหนดวันเก็บเกี่ยวยุทธเรียน)	๑๔
- ประกาศจังหวัดตราด เรื่อง มาตรการควบคุมและป้องกันแก้ไขปัญหายุทธเรียน ด้อยคุณภาพออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๔ (กำหนดวันเก็บเกี่ยวยุทธเรียน ปี ๒๕๖๔)	๑๕
- คำสั่งจังหวัดตราด ที่ ๑๙๔/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานมาตรการป้องกัน ผลผลิตยุทธเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด	๑๖
- ประกาศจังหวัดตราด เรื่อง มาตรการป้องกันผลผลิตยุทธเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ ตลาดจังหวัดตราด ปี ๒๕๖๔	๑๙
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๐

การดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค ปี ๒๕๖๔

๑. บทนำ

โดยปกติช่วงเดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม จะเป็นช่วงที่ทุเรียนภาคตะวันออกเริ่มออกสู่ตลาด ในขณะที่ทุเรียนจากภาคใต้จะเริ่มเข้าสู่ตลาดช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน ทุเรียนช่วงต้นฤดูกาลจากทุกภาคจะมีราคาสูง เนื่องจากผลผลิตที่ออกสู่ตลาดยังมีปริมาณน้อย ประกอบกับมียอดสั่งซื้อล่วงหน้าผ่านพ่อค้าคนกลางและโรงคัดบรรจุ (ล้ง) เป็นจำนวนมาก ทำให้เกษตรกรบางรายรีบตัดทุเรียนออกขายในช่วงนี้เพื่อทำกำไร ในขณะที่ทุเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ครบอายุการเก็บเกี่ยว นอกจากปัจจัยด้านราคาแล้ว ยังมีปัจจัยด้านการขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร เกษตรกรเจ้าของสวนจำนวนไม่น้อยต้องการความสะดวก จึงจำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลางหรือล้งในลักษณะเหมาสวน ทำให้เกษตรกรไม่ได้เป็นผู้ควบคุมการเก็บเกี่ยวเอง รวมไปถึงเป็นเทคนิคของพ่อค้าเองที่จะตัดทุเรียนอ่อนไปจำหน่ายเพื่อให้ได้น้ำหนักที่มาก อีกทั้งเมื่อพบว่าทุเรียนอ่อนออกสู่ตลาดในช่วงนั้น ผู้บริโภคจะเกิดความต้องการบริโภคน้อยลงในระยะหนึ่ง ทำให้ราคาทุเรียนลดต่ำลง จากนั้นพ่อค้าจึงกลับไปกดราคาจากชาวสวนหรือเกษตรกรในช่วงที่ผลผลิตออกมาก แล้วนำมาขายทำกำไรส่วนต่างเป็นจำนวนมาก การมีทุเรียนอ่อนอยู่ในตลาดจึงเป็นการทำลายกลไกตลาดการซื้อขายทุเรียนนั่นเอง

ผลเสียที่เกิดจากการขายทุเรียนอ่อน นอกจากทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและทำลายความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าของผู้บริโภคภายในประเทศเองแล้ว ยังจะส่งผลกระทบต่อตลาดส่งออกอีกด้วย เนื่องจากในปัจจุบันเวียดนามและกัมพูชาสามารถผลิตทุเรียนได้มากขึ้น และมีความได้เปรียบทุเรียนไทยเนื่องจากต้นทุนการผลิตต่ำกว่า อีกทั้งที่ตั้งยังอยู่ใกล้สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นตลาดส่งออกใหญ่ของไทยมากกว่า ทำให้ต้นทุนการส่งออกต่ำกว่าด้วย ซึ่งหากยังมีการลักลอบส่งออกทุเรียนอ่อนไปตลาดต่างประเทศ จะทำให้ภาพลักษณ์ทุเรียนไทยตกต่ำ สูญเสียความน่าเชื่อถือ และในที่สุดจะสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดให้กับประเทศเพื่อนบ้านในไม่ช้า

กรมส่งเสริมการเกษตรมีความห่วงใยในเรื่องคุณภาพของทุเรียนและผลกระทบด้านการตลาดที่จะตามมาอีกมาก จึงได้มอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ ๓ จังหวัดระยอง ดำเนินการบริหารจัดการผลไม้ภาคตะวันออกทั้งระบบ และเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนงานส่งเสริมและพัฒนาไม้ผลภาคตะวันออก โดยได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีภาคส่วนต่างๆ ถึงแนวทางและการดำเนินงานในการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาทุเรียนด้วยคุณภาพที่ออกสู่ตลาดในภาพรวมของภาคตะวันออกขึ้น ซึ่งสำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร ได้ศึกษาการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ ๓ จังหวัดระยอง แล้วนำมาจัดทำเป็นแนวทางการดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค ปี ๒๕๖๔ สำหรับใช้เป็นต้นแบบให้กับภาคใต้และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีมาตรฐานแนวทางเดียวกัน ในขณะที่สามารถนำไปปรับใช้หรือต่อยอดแนวทางการดำเนินงาน ให้เหมาะสมต่อสภาพพื้นที่ และสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นได้อีกด้วย

โมเดลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนภาคตะวันออก ปี 2564

๒. โมเดลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนภาคตะวันออก ปี ๒๕๖๔

รูปแบบการดำเนินงานจะดำเนินงานหลักด้วยกลุ่มบุคคลจำนวน ๓ กลุ่ม ได้แก่

๑) กลุ่มบุคคลภาครัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ชุดตรวจเฉพาะกิจ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

๒) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ ผู้รับจ้างตัดทุเรียน ร้านค้าผลไม้

๓) กลุ่มผู้ทราบข้อมูลสถานการณ์ ได้แก่ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาพันธ์ชาวสวนทุเรียนไทยภาคตะวันออก สมาคมผู้ประกอบการส่งออกผลไม้ สมาคมทุเรียนไทย และเกษตรกร

โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ขั้นรับทราบสถานการณ์การผลิตและการค้าทุเรียน

เป็นการหารือทำความเข้าใจสถานการณ์ของการผลิตและการค้าทุเรียนในขณะนั้นๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ โดยจัดประชุมกลุ่มบุคคลทั้ง ๓ กลุ่ม เพื่อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทุเรียนในแต่ละหน่วยงาน เช่น ข้อมูลการผลิตในพื้นที่ ข้อมูลคาดการณ์ผลผลิต ข้อมูลคาดการณ์การส่งออก ข้อปฏิบัติหรือข้อบังคับทางกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ เป็นต้น

๒.๒ ขั้นกำหนดแนวทางปฏิบัติ

เป็นการสร้างแนวทางปฏิบัติโดยใช้ข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน นำมากำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ และมอบหมายหน่วยงานให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ๑) การกำหนดวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค
- ๒) การจัดตั้งชุดเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบกักกันทุเรียนอ่อน
- ๓) การจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังทุเรียนอ่อน
- ๔) การจัดทำผังขั้นตอนการดำเนินงานหรือคู่มือให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานรับทราบ
- ๕) การจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบรับแจ้งการเก็บเกี่ยวทุเรียน (ทร.๑)

แบบรับรองเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน (ทร.๒)

- ๖) การกำหนดบทลงโทษ และการบังคับใช้กฎหมาย

๒.๓ ขั้นประชาสัมพันธ์ความรู้และแนวทางการปฏิบัติ

เป็นการสร้างการรับรู้ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่และเกษตรกร โดยแบ่งเป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ให้รับทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติของเกษตรกรและโรงคัดบรรจุ รวมถึงการอบรมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่และเกษตรกร ให้ตระหนักถึงความสำคัญในการเก็บเกี่ยวทุเรียนให้ถูกระยะ การสังเกตการเก็บเกี่ยวให้ถูกระยะ บทลงโทษตามกฎหมาย วิธีตรวจวัดความอ่อนแก่ของทุเรียน โดยการวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียนตามมาตรฐานที่กำหนด และการอบรมให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร สามารถช่วยเหลือเกษตรกรด้วยกันตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียนด้วย นอกจากนี้ ยังสนับสนุนเทคโนโลยีการตรวจสอบอายุทุเรียนที่เหมาะสมให้เกษตรกรนำไปใช้จริงในพื้นที่

๒.๔ ขั้นดำเนินการตรวจสอบ

เป็นการตรวจสอบทุเรียนของเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อได้รับแจ้งจากเกษตรกร หรือ ด้านตรวจพืช (กรณีเก็บเกี่ยวก่อนวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค) หรือการลงพื้นที่ของชุดตรวจเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบ เมื่อได้รับแจ้งการร้องเรียนจากผู้บริโภค (จนถึงสิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว)

๒.๕ ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ

เป็นการนำข้อมูลการดำเนินงานที่ผ่านมา มาวิเคราะห์เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อนำไปปรับใช้แก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

๓. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายุเรียนอ่อนระดับภาค

๓.๑ การเตรียมความพร้อมและวางระบบ

๓.๑.๑ จัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางและวิธีดำเนินการป้องกัน แก้ไขยุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค จำนวน ๒ ครั้ง เพื่อรับทราบสถานการณ์ปัจจุบัน อำนาจหน้าที่การบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษของแต่ละหน่วยงาน การแบ่งหน้าที่ดำเนินงาน เป็นต้น และให้ได้ข้อสรุป ดังนี้

- ๑) กำหนดวันเก็บเกี่ยวยุเรียนประจำภาค
- ๒) กำหนดแนวทางและวิธีการดำเนินงาน
- ๓) กำหนดบทลงโทษ
- ๔) กำหนดแผนการประชาสัมพันธ์
- ๕) กำหนดวิธีการติดตามสถานการณ์

ดำเนินการโดย **สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร** ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ **สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัด สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาพันธ์ชาวสวนทุเรียนไทยระดับภาค สมาคมผู้ประกอบการส่งออกผลไม้มั สมาคมทุเรียนไทยและเกษตรกร** เป็นต้น

๓.๑.๒ จัดทำแบบฟอร์มเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงาน ได้แก่

- ๑) แบบรับแจ้งการเก็บเกี่ยวยุเรียน
- ๒) แบบรับรองเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

ดำเนินการโดย **สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร** และจัดส่งให้สำนักงานเกษตรจังหวัด สำหรับนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่

๓.๑.๓ กำหนดบทลงโทษ และเลือกใช้กฎหมายที่เหมาะสม สำหรับนำมาบังคับใช้กรณีซื้อขายยุเรียนอ่อนที่เก็บเกี่ยวก่อนระยะเหมาะสม โดยพิจารณาดังนี้

- ๑) สำหรับเกษตรกร พิจารณาพัก/เพิกถอน การใช้ใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืช
- ๒) สำหรับโรงคัดบรรจุ พิจารณาพัก/เพิกถอน การใช้ใบรับรองโรงคัดบรรจุตาม

หลักการรับรองกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP

- ๓) สำหรับผู้ประกอบการค้า แจ้งความดำเนินคดีตาม

- พ.ร.บ. คຸ້ມຄອງຜູ້ບຣິໂກດ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๗* "ผู้ใดโดยเจตนา ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้ยู่แล้วว่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

* มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคຸ້ມຄອງຜູ້ບຣິໂກດ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๑ “ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใดๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

สำหรับข้อ ๑) และ ๒) อยู่ในอำนาจหน้าที่และการดำเนินการของ **สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร** ส่วนข้อที่ ๓) **ชุดตรวจเฉพาะกิจ** ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดี

๓.๒ การประชาสัมพันธ์ความรู้และแนวทางปฏิบัติ

๓.๒.๑ อบรมความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน เกษตรกร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๑) หลักสูตรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการเก็บเกี่ยวทุเรียนที่ถูกระยะ การสังเกตการเก็บเกี่ยวที่ถูกระยะ และบทลงโทษตามกฎหมาย

๒) หลักสูตรการตรวจวัดความอ่อนแก่ของทุเรียนโดยการวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียนตามมาตรฐานที่กำหนด

แต่ละหน่วยงานแบ่งหน้าที่อบรมบุคคลเป้าหมาย ดังนี้

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร รับผิดชอบการอบรมผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ ผู้รับจ้างตัดทุเรียน

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร รับผิดชอบการอบรมเกษตรกร (ประธานแปลงใหญ่/ศพก.) และสมาพันธ์ชาวสวนทุเรียนไทยระดับภาค เพื่อให้แต่ละหน่วยงานสามารถตั้งจุดบริการให้กับเกษตรกร โดยการตรวจวัดด้วยตนเองเบื้องต้น

สำนักงานเกษตรจังหวัด อบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบระดับอำเภอ

๓.๒.๒ **การจัดทำและออกประกาศ/คำสั่งจังหวัด** ในการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ แจกเกษตรกร และแจ้งผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ประกาศจังหวัด เรื่อง มาตรการดำเนินคดีแก่ผู้จำหน่ายทุเรียนด้อยคุณภาพ

๒) ประกาศจังหวัด เรื่อง การกำหนดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งในเนื้อทุเรียน

๓) ประกาศจังหวัด เรื่อง มาตรการในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนออกสู่ตลาด ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (กำหนดวันเก็บเกี่ยวทุเรียน)

๔) แต่งตั้งคณะทำงานมาตรการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ตลาด และกำชับให้หน่วยงานภายใต้คำสั่งคณะทำงานฯ บูรณาการงานร่วมกันทุกภาคส่วน

๕) แต่งตั้งคณะทำงานและชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ตลาดฤดูการผลิต ปี ๒๕๖๔ โดยมีการบูรณาการงานร่วมกันทั้งคณะทำงานฯ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ ในการลงพื้นที่สุ่มตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียนในแปลงของเกษตรกรและผู้ประกอบการ

ทั้งนี้ หัวข้อประกาศ/คำสั่งจังหวัด และรายละเอียดภายใน สามารถปรับเปลี่ยนหรือลดได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในแต่ละจังหวัด ดำเนินการโดย **สำนักงานเกษตรจังหวัด** ร่วมกับ **ผู้ว่าราชการจังหวัด**

๓.๒.๓ การแจ้งข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน และสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชน เกษตรกร และหน่วยงาน ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสังคมออนไลน์ การประชุมต่างๆ เป็นต้น โดยแต่ละหน่วยงานมีบุคคลเป้าหมาย ดังนี้

สำนักงานเกษตรจังหวัด แจ้งข้อมูลข่าวสารและสร้างการรับรู้ในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

สำนักงานเกษตรอำเภอ แจ้งข้อมูลข่าวสารและสร้างการรับรู้ในระดับเกษตรกร

สมาพันธ์ชาวสวนทุเรียนไทยระดับภาค และสมาคมทุเรียนไทย แจ้งข้อมูลข่าวสารและสร้างการรับรู้ในระดับเกษตรกร

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร สมาคมผู้ประกอบการส่งออกทุเรียน และสมาคมการค้าผลไม้ แจ้งข้อมูลข่าวสารและสร้างการรับรู้ในระดับผู้ประกอบการค้าขายผลไม้

๓.๓ การดำเนินการตรวจสอบทุเรียนอ่อน

๓.๓.๑ การจัดเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบ ประกอบด้วย

๑) ชุดตรวจเฉพาะกิจ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น โดยมีอำนาจหน้าที่ในการลงพื้นที่ตรวจสอบทุเรียนอ่อน (ครอบคลุมทั้งสวนเกษตรกร โรงคัดบรรจุ และร้านค้าผลไม้) ตามที่ได้รับแจ้งหรือร้องเรียน และแจ้งความดำเนินคดี หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามความเหมาะสมของแต่ละจังหวัด

โดย **สำนักงานเกษตรจังหวัด** ประสานกับ **ผู้ว่าราชการจังหวัด** ดำเนินการผ่านความเห็นชอบและกำหนดรายละเอียดของผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด โดยให้จังหวัดจัดทำประกาศจังหวัดให้ชัดเจนและครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) ชุดตรวจโรงคัดบรรจุ เพื่อลงพื้นที่ตรวจสอบทุเรียนอ่อนที่โรงคัดบรรจุ ตรวจสอบตามที่ได้รับแจ้งจากด่านตรวจพืช หลังจากการตรวจสอบเสร็จสิ้น ดำเนินการเป็น ๒ กรณี ดังนี้

ก. กรณีทุเรียนเป็นไปตามมาตรฐาน ให้ออกใบรับรองผลการตรวจความแก่ของทุเรียน เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุนำไปยื่นต่อด่านตรวจพืชก่อนการส่งออก

ข. กรณีพบทุเรียนอ่อน ให้คัดออกและทำคำหนิโดยพ่นสีแดงที่ผล และใช้บทลงโทษพิจารณาพัก/เพิกถอน การใช้ใบรับรองโรงคัดบรรจุตามหลักการรับรองกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP

โดย **สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร** ทั้งนี้ การตรวจสอบโรงคัดบรรจุอาจดำเนินการร่วมกับชุดตรวจเฉพาะกิจที่แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

๓) **เจ้าหน้าที่ตรวจแปลงเกษตรกร** เป็นเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ ดำเนินการเฉพาะเมื่อรับแจ้งความประสงค์เก็บเกี่ยวก่อนวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาคของเกษตรกร จากผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ อาสาสมัครเกษตรกร พร้อมลงพื้นที่ตรวจสอบ หรือเกษตรกรนำเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมตัวอย่างทุเรียน นำมาตรวจสอบที่สำนักงาน เมื่อตรวจสอบเสร็จสิ้นแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ กรณี ได้แก่

ก. กรณีทุเรียนเป็นไปตามมาตรฐาน ให้ออกใบรับรองเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน พร้อมระบุในสำเนาใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืชว่า เกษตรกรจำหน่ายให้โรงคัดบรรจุไหน ปริมาณเท่าไร พร้อมแนบไปกับรถขนส่งทุเรียนเข้าโรงคัดบรรจุ เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์ใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืช

ข. กรณีพบทุเรียนอ่อน ส่งข้อมูลให้สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร ใช้บทลงโทษพิจารณาพัก/เพิกถอน การใช้ใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืช

ดำเนินการโดย **สำนักงานเกษตรอำเภอ**

๔) **เจ้าหน้าที่ด้านตรวจพืช** เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุว่าประสงค์จะดำเนินการส่งออกทุเรียน ก่อนวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค ให้ดำเนินการประสานแจ้งสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เพื่อเข้าตรวจสอบความแก่ของทุเรียนตามมาตรฐานที่กำหนดต่อไป ทั้งนี้ ทั้งการส่งออกก่อนและหลังวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค จนกระทั่งสิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว ด้านตรวจพืชจะต้องดำเนินการบันทึกปริมาณทุเรียนที่ส่งออก โดยเพิ่มการบันทึกปริมาณทุเรียนที่ส่งออกของโรงคัดบรรจุเป็นรายเกษตรกร/ใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืช โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบควบคุมปริมาณทุเรียน คือ ผลผลิตทุเรียนไม่เกิน ๔ ตัน/ไร่ และไม่เกิน ๕ ไร่/ตู้ เพื่อควบคุมและป้องกันการสวมสิทธิ์ใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืช

ดำเนินการโดย **ด้านตรวจพืช**

๓.๓.๒ การดำเนินการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑) **เกษตรกร** ที่ประสงค์จะเก็บเกี่ยวก่อนวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค ให้แจ้งความประสงค์ที่ผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ อาสาสมัครเกษตรกร พร้อมกรอกแบบรับแจ้งการเก็บเกี่ยวทุเรียน เพื่อแจ้งให้สำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ลงตรวจสอบความแก่ของทุเรียน

๒) **ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ** แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

- กรณีรับซื้อทุเรียน ให้ดำเนินการตรวจสอบใบรับรองเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน และสำเนาใบรับรองแหล่งผลิต GAP พืชจากเกษตรกรที่นำมาจำหน่าย
- กรณีจำหน่ายทุเรียน แจ้งความประสงค์ส่งออกทุเรียนที่ด้านตรวจพืชตามพื้นที่ความรับผิดชอบของด้านตรวจพืช

๓) **ผู้บริโภคและประชาชน** หากพบเห็นการคัดและจำหน่ายทุเรียนอ่อน หรือได้รับความเดือดร้อนจากการซื้อขายทุเรียนอ่อน สามารถแจ้งได้ที่สำนักงานเกษตรอำเภอ สารวัตรเกษตร หรือร้องเรียนได้ที่ศูนย์ดำรงธรรมทุกจังหวัด หรือแจ้งความดำเนินคดีได้ที่สถานีตำรวจในท้องที่ทุกแห่ง

๓.๓.๓ **การจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังทุเรียนอ่อน** โดยการทำกลุ่มไลน์เพื่อติดตามสถานการณ์และเฝ้าระวังการตัดทุเรียนอ่อนออกสู่ตลาด ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร ศูนย์วิจัยพืชสวน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัดทุกจังหวัดที่เกี่ยวข้อง และสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร

โดย **สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร**

๓.๔ ติดตามผลการดำเนินงาน วิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขปัญหา

๓.๔.๑ การจัดประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเป็นระยะเพื่อให้รับทราบถึงสถานการณ์ การดำเนินงาน และปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา

โดย คณะทำงานฯ ชุดตรวจเฉพาะกิจ ชุดตรวจโรคคัดบรรจุ หน่วยงานต่างๆ ที่มีการดำเนินการ

๓.๔.๒ การจัดประชุมสรุปการกำหนดแนวทางและวิธีดำเนินการป้องกัน แก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน ปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญห และข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานในปีต่อไป

โดย สำนักงานส่งเสริมและพัฒนากาเกษตร และ ทุกหน่วยงานที่ร่วมกันดำเนินงาน

หมายเหตุ

ขั้นตอนการดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวมระดับภาค ปี ๒๕๖๔ ที่จัดทำขึ้นนี้เป็นแนวทางที่ปรับปรุงขึ้นจากการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนากาเกษตรที่ ๓ จังหวัดระยอง และหน่วยงานภาคีที่ร่วมกันดำเนินงานในปี ๒๕๖๔ ซึ่งในการดำเนินงานนั้น แต่ละพื้นที่มีการดำเนินงานในรายละเอียดที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปรับใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละเฉพาะพื้นที่ โดยมีการกำหนดโครงหลักในการดำเนินการเพื่อใช้เป็นแนวทางร่วมกัน ดังนั้นการนำรูปแบบไปใช้ จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ของพื้นที่นั้นๆ

**รายนามคณะผู้จัดทำแนวทางดำเนินการป้องกันแก้ไขทุเรียนอ่อนในภาพรวม
ระดับภาค ปี ๒๕๖๔**

คณะที่ปรึกษา

๑. นายเข้มแข็ง ยุติธรรมดำรง	อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร
๒. นายขจร ราชประเสริฐ	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร
๓. นางมาลินี ยวนานนท์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร

คณะผู้จัดทำ

๑. นางสาววรณัฐ สีแดง	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ ๓ จังหวัดระยอง
๒. นางสาวเพ็ญระพี ทองอินทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมไม้ผล สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
๓. นางสาวทัศนาศิ ศิดะสร้าง	นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ”
๔. นายรัฐชัย แยมพิกุลสกุล	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ”
๕. นางสาวธัญชนก โต๊ะถม	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ”
๖. นางสาวนริศรา วายนต์	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ”
๗. นางสาวนภาพรณัฏ์ จันปัญญา	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ”
๘. นางสาวศุภาภรณ์ เขียวแก้ว	นักวิชาการเกษตร ”

เบอร์โทรผู้ประสานงาน

กลุ่มส่งเสริมไม้ผล สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
โทรศัพท์ ๐-๒๕๗๙-๓๘๑๖ โทรสาร ๐-๒๕๗๙-๒๖๒๒

ภาคผนวก

(ตัวอย่าง)

แบบคำร้องแจ้งความประสงค์การเก็บเกี่ยวทุเรียนและให้ตรวจสอบเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

เขียนที่.....

ข้าพเจ้าชื่อ - นามสกุล.....ที่อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....มีความประสงค์
ขอให้ดำเนินการตรวจสอบความอ่อนแก่ทุเรียนโดยการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน โดยขอให้
ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การแจ้งความประสงค์ให้การตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน (เก็บเกี่ยวก่อนวันที่
....(ระบุวันที่กำหนดเป็นวันเก็บเกี่ยวทุเรียนประจำภาค)....) จำนวน.....แปลง

แปลงที่ ๑. ที่ตั้งแปลง.....

ทุเรียนสายพันธุ์ ☐ หมอนทอง ☐ ชะนี ☐ กระดุม ☐ อื่นๆ (ระบุ)

พื้นที่เก็บเกี่ยว.....ไร่ ปริมาณที่เก็บเกี่ยว..... กิโลกรัม

วันดอกบาน...../...../..... วันที่จะเก็บเกี่ยว...../...../๒๕๖๔

แปลงที่ ๒. ที่ตั้งแปลง.....

ทุเรียนสายพันธุ์ ☐ หมอนทอง ☐ ชะนี ☐ กระดุม ☐ อื่นๆ (ระบุ)

พื้นที่เก็บเกี่ยว.....ไร่ ปริมาณที่เก็บเกี่ยว..... กิโลกรัม

วันดอกบาน...../...../..... วันที่จะเก็บเกี่ยว...../...../๒๕๖๔

๒. การรับรองแหล่งผลิต GAP พืช

☐ มีแล้ว เลขที่ ☐ ยังไม่มี

๓. ผู้ประกอบการที่รับซื้อ

ชื่อ-ที่อยู่ ผู้ประกอบการที่รับซื้อ

ลงชื่อผู้แจ้งความประสงค์

(.....)

...../...../๒๕๖๔

ลงชื่อผู้รับแจ้งความประสงค์

(.....)

ตำแหน่ง*.....

...../...../๒๕๖๔

ลงชื่อผู้รับแจ้งความประสงค์

(.....)

ตำแหน่ง**.....

...../...../๒๕๖๔

หมายเหตุ

ตำแหน่ง* หมายถึง กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน

ตำแหน่ง** หมายถึงเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

(ตัวอย่าง - หน้า ๑)

แบบรับรองการตรวจสอบเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน (เฉพาะตัวอย่างที่นำมาสุ่มตรวจ)

เขียนที่.....

ชื่อ - นามสกุลเกษตรกร.....ที่อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ผลตรวจสอบ
ความอ่อนแก่ทุเรียนโดยการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน ดังนี้
แปลงที่ ๑ ทุเรียนพันธุ์ ที่ตั้งแปลง.....

พื้นที่.....ไร่ วันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยว/...../๒๕๖๔ ปริมาณที่เก็บเกี่ยว..... ตัน
ผลการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

สุ่มตรวจ ณ

จำนวนผลทุเรียนที่สุ่มตรวจ.....ผล เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน เปอร์เซ็นต์

แปลงที่ ๒ ทุเรียนพันธุ์ ที่ตั้งแปลง.....

พื้นที่.....ไร่ วันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยว/...../๒๕๖๔ ปริมาณที่เก็บเกี่ยว..... ตัน
ผลการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

สุ่มตรวจ ณ

จำนวนผลทุเรียน/ตัวอย่างที่สุ่มตรวจ.....ผล เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

เปอร์เซ็นต์

หมายเหตุ ให้การรับรองเฉพาะตัวอย่างที่ทำการสุ่มตรวจนี้เท่านั้น

ลงชื่อเกษตรกรเจ้าของสวนทุเรียน
(.....)
...../...../๒๕๖๔

ลงชื่อผู้ตรวจ
(.....)
ตำแหน่ง.....
...../...../๒๕๖๔

บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อพยาน
(.....)
ตำแหน่ง.....
...../...../๒๕๖๔

มาตรฐานความอ่อนแก่ของทุเรียนตามสายพันธุ์

พันธุ์หมอนทอง น้ำหนักเนื้อแห้งขั้นต่ำ ๓๒ เปอร์เซ็นต์

พันธุ์ชะนี น้ำหนักเนื้อแห้งขั้นต่ำ ๓๐ เปอร์เซ็นต์

พันธุ์กระดุมทอง น้ำหนักเนื้อแห้งขั้นต่ำ ๒๗ เปอร์เซ็นต์

พันธุ์พวงมณี น้ำหนักเนื้อแห้งขั้นต่ำ ๓๐ เปอร์เซ็นต์

(ตัวอย่าง - หน้า ๒)

แบบบันทึกผลการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน

วันที่ตรวจ..... เวลา.....

ชื่อเกษตรกร

ส้มตัวอย่างครั้งที่ ๑ ทุเรียนพันธุ์..... ส้มตัวอย่างครั้งที่ ๒ ทุเรียนพันธุ์.....

น้ำหนักงานกระดาช.....กรัม

น้ำหนักงานกระดาช.....กรัม

น้ำหนักเนื้อทุเรียนสด กรัม

น้ำหนักเนื้อทุเรียนสด กรัม

ช่วงครั้งที่	น้ำหนัก (กรัม)

ช่วงครั้งที่	น้ำหนัก (กรัม)

น้ำหนักแห้ง เปอร์เซ็นต์
เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักแห้ง

$$\begin{aligned} \text{หมายเหตุ} \quad \text{น้ำหนักสุทธิ} &= \text{น้ำหนักถาด} - \text{น้ำหนักสุดท้าย} \\ \text{น้ำหนักแห้ง} &= \frac{\text{น้ำหนักสุทธิ} \times 100}{\text{น้ำหนักเนื้อสดเริ่มต้น}} \end{aligned}$$

ประกาศจังหวัดจันทบุรี

เรื่อง มาตรการในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนออกสู่ตลาด ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
(กำหนดวันเก็บเกี่ยวทุเรียน)

ด้วยปัญหาการเก็บเกี่ยวทุเรียนด้วยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยสาเหตุหลักเกิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้รับซื้อ เกษตรกร และผู้มีอาชีพตัดทุเรียน ที่มีการเก็บเกี่ยวทุเรียนก่อนถึงระยะเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ทำให้ทุเรียนไม่มีคุณภาพ ซึ่งมีผลต่อการสุกและคุณภาพเนื้อทุเรียนที่ผู้บริโภคได้รับ และส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อตลาดส่งออกและตลาดภายในประเทศ โดยเฉพาะชื่อเสียงความเป็นหนึ่งของทุเรียนไทยในอนาคต รวมทั้งส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจภายในประเทศและความเป็นอยู่ของเกษตรกร

เพื่อเป็นการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนออกสู่ตลาด ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดจันทบุรี จึงขอประกาศให้วันเก็บเกี่ยวทุเรียน “พันธุ์หมอนทอง” ประจำปี ๒๕๖๔ เป็นวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ สำหรับผู้ที่เก็บเกี่ยวทุเรียนพันธุ์หมอนทองก่อนวันดังกล่าวให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. เกษตรกรแจ้งได้ที่กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) หรือสำนักงานเกษตรอำเภอ ณ ที่ตั้งแปลงปลูก

๒. สถานประกอบการ (ห้าง) แจ้งได้ที่ด่านตรวจพืชจันทบุรี หรือสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖

ทั้งนี้ หากพบการเก็บเกี่ยวทุเรียนก่อนวันประกาศ และมีการตรวจพบทุเรียนอ่อน จังหวัดจันทบุรี จะมีการพิจารณาพักใบรับรอง GAP สำหรับเกษตรกร และพิจารณาพักใบรับรอง GMP สำหรับสถานประกอบการ (ห้าง)

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุธี ทองแย้ม)
ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

ประกาศจังหวัดตราด

เรื่อง มาตรการควบคุมและป้องกันแก้ไขปัญหาทุเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๔
(กำหนดวันเก็บเกี่ยวทุเรียน ปี ๒๕๖๔)

ด้วยสถานการณ์การเก็บเกี่ยวทุเรียนด้อยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีและทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจาก ๓ ส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้รับซื้อ มือตัดทุเรียน และเกษตรกร ที่มีการเก็บเกี่ยวทุเรียนก่อนระยะเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ทำให้ทุเรียนไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน มีผลต่อการสุกและคุณภาพเนื้อภายในของทุเรียนที่ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อตลาดส่งออกและตลาดภายในประเทศในอนาคตโดยเฉพาะชื่อเสียงความเป็นหนึ่งของทุเรียนไทยในตลาดโลก และสุดท้ายส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจภายในประเทศและความเป็นอยู่ของเกษตรกร

เพื่อเป็นการควบคุมและรักษาคุณภาพทุเรียนให้ได้มาตรฐานอย่างจริงจัง จังหวัดตราดขอประกาศวันเก็บเกี่ยวทุเรียนสายพันธุ์หมอนทอง ประจำปี ๒๕๖๔ คือ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยที่จังหวัดตราดจะดำเนินการตามมาตรการอย่างเข้มงวด หากพบการเก็บเกี่ยวทุเรียนก่อนวันประกาศ ฯ ดังกล่าว และตรวจพบทุเรียนด้อยคุณภาพจากการเก็บเกี่ยวก่อนระยะ จะดำเนินการตามมาตรการลงโทษโดยการพักการใช้ใบรับรอง Good Manufacturing Practice (GMP) ทั้งนี้ สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด หมายเลขโทรศัพท์ ๐๓๙-๕๑๑๐๐๘ หรือสำนักงานเกษตรอำเภอทุกอำเภอ

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๑๖๖

(นายภิญโญ ประกอบผล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด

คำสั่งจังหวัดตราด

ที่ ๑๙๕ /๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด

ด้วยจังหวัดตราด ได้ดำเนินงานมาตรการการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด โดยกำหนดมาตรการและแนวทางในการควบคุมคุณภาพทุเรียน มิให้มีการนำทุเรียนด้วยคุณภาพ (อ่อน) มาวางจำหน่ายในตลาด เป็นการทำลายเศรษฐกิจและสร้างความเดือดร้อน แก่เกษตรกรชาวสวนผลไม้และผู้เกี่ยวข้องเป็นอันมาก เพื่อมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมคุณภาพทุเรียน โดยกำหนดให้มีการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายจังหวัดตราด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด ซึ่งมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. คณะทำงานมาตรการการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด ระดับจังหวัดประกอบด้วย

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดตราด (ที่กำกับดูแลสำนักงานเกษตรจังหวัดตราด)	ประธานคณะกรรมการ
๒. ปลัดจังหวัดตราด	รองประธานคณะกรรมการ
๓. อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทาง กฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๔. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๖. นายอำเภอทุกอำเภอ	คณะกรรมการ
๗. ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจนาวิกโยธินตราด	คณะกรรมการ
๘. พาณิชย์จังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๙. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๐. สหกรณ์จังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๑. ท้องถิ่นจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๒. ประชาสัมพันธ์จังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๓. ป้องกันจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๔. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดตราด	คณะกรรมการ
๑๕. หัวหน้าด่านตรวจพืชคลองใหญ่	คณะกรรมการ
๑๖. เกษตรจังหวัดตราด	คณะกรรมการและเลขานุการ
๑๗. เกษตรอำเภอทุกอำเภอ	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/อำนาจหน้าที่...

- ๒ -

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดนโยบายและมาตรการควบคุมทุเรียนด้อยคุณภาพ (อ่อน) ออกสู่ตลาดจังหวัดตราด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้บริโภค ทราบถึงแนวทางการดำเนินงานมาตรการควบคุมทุเรียนด้อยคุณภาพ (อ่อน) ออกสู่ตลาดจังหวัดตราด และมาตรการดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการและจำหน่ายทุเรียนไม่มีคุณภาพ
๓. กำกับ ควบคุม และปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามมาตรการฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๔. ให้มีหน้าที่ออกสุ่มตรวจสอบทุเรียนตามจุดรวบรวมและหากพบว่าไม่มีคุณภาพ ให้รายงานผลการตรวจสอบและแจ้งจับกุมผู้กระทำความผิด และรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตราดทราบทันที
๕. ติดตามนิเทศรายงานและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตราดทราบเป็นระยะๆ
๖. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพและสกัดกั้นทุเรียนด้อยคุณภาพ ระดับอำเภอ

๑. นายอำเภอ	ประธานคณะทำงาน
๒. ปลัดอำเภอที่นายอำเภอมอบหมาย	คณะทำงาน
๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ใน สภ. พื้นที่	คณะทำงาน
๔. เจ้าหน้าที่ทหารจาก ผก.นย. ตราด	คณะทำงาน
๕. สมาชิกกองอาสารักษาความสงบประจำอำเภอ	คณะทำงาน
๖. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่	คณะทำงาน
๗. นายกเทศมนตรีในพื้นที่	คณะทำงาน
๘. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านในท้องที่	คณะทำงาน
๙. เกษตรอำเภอ	คณะทำงานและเลขานุการ
๑๐. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพทุเรียนผลสด ณ แปลงเกษตรกร จุดรวบรวม จุดจำหน่าย และด่านสกัดกั้น ในท้องที่อำเภอรับผิดชอบตามขั้นตอนและวิธีการที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด
๒. กรณีตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีทุเรียนด้อยคุณภาพ (อ่อน) ให้รายงานผลการตรวจสอบให้ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิด แล้วรายงานผลการดำเนินงานให้คณะทำงานมาตรการการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้อยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด ระดับจังหวัดทราบทันที
๓. อำนวยความสะดวกทั้งด้านเครื่องมือ และบุคลากรให้แก่คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพและสกัดกั้นทุเรียนด้อยคุณภาพ ระดับอำเภอ
๔. ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรในพื้นที่ทราบถึงแนวทางการดำเนินงานมาตรการควบคุมทุเรียนด้อยคุณภาพ (อ่อน) ออกสู่ตลาดจังหวัดตราด

/๕. รายงานผล...

-๓-

๕. รายงานผลการปฏิบัติงาน และปัญหาอุปสรรคให้คณะกรรมการควบคุมทุเรียนด้วย
คุณภาพออกสู่ตลาดระดับอำเภอทราบเป็นระยะๆ
๖. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ย. อนุเมศย์

(นายชาญนะ เอี่ยมแสง)
ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด

ประกาศจังหวัดตราด

เรื่อง มาตรการป้องกันผลผลิตทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาดจังหวัดตราด ปี ๒๕๖๔

ด้วยจังหวัดตราด เป็นแหล่งผลิตผลไม้คุณภาพที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย บางครั้งมีผู้ประกอบการและเกษตรกรที่ไม่มีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ มุ่งหาผลประโยชน์อันมิชอบต่อผู้บริโภค นำทุเรียนด้วยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) มาซื้อขายในตลาด ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการทำลายเศรษฐกิจ สร้างความเดือดร้อนแก่เกษตรกรชาวสวนผลไม้ ผู้ค้า และผู้บริโภค ตลอดจนผลกระทบทางลบต่อความน่าเชื่อถือ ความนิยมของผู้บริโภค และภาพลักษณ์ที่ดีต่อผลผลิตของจังหวัดตราด

เพื่อดำเนินงานตามมาตรการควบคุมทุเรียนด้วยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) ออกสู่ตลาด จังหวัดตราดจึงออกประกาศให้เกษตรกรผู้ผลิตผลไม้ ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค ให้ทราบโดยทั่วกันว่า หากพบผู้จำหน่ายทุเรียนด้วยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุไว้ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยเจตนาจะต้องมีความผิดระวางโทษ ดังนี้

๑. ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๑ ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนา ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือของผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จ หรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ หากผู้บริโภค ผู้ค้า หรือประชาชนรายใดได้รับความเดือดร้อน จากการซื้อทุเรียนด้วยคุณภาพ (ทุเรียนอ่อน) โปรดแจ้งความดำเนินคดีได้ที่สถานีตำรวจในพื้นที่ทุกแห่ง ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ หรือศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายภิญโญ ประกอบผล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการธุรกิจ อย่างน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒)”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๙/๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๙/๒) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรอื่น เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน หรือปรับปรุงมาตรการ และแนวทางการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๙/๓) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคสอง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และให้นามตรา ๑๑ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๒/๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสีทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๒/๒) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ ในหมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๐/๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ

การโฆษณาคำพิพากษตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในกรณีที่มิใช่ข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และผูกพันหน่วยงานของรัฐ

ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้นให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว

ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทน คณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน

การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่า การประชุมร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย

คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค อาจเสนอเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการจัดให้มีการประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่คำสั่งตาม (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติ เกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่ามีความเห็นสมควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการ ว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็น แรงด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่า จะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้”

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างอิงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของ สถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณา ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างอิง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา อาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณาหรือควรได้รู้ข้อความนั้น เป็นความเท็จ”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ส่วนที่ ๑/๑

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย

มาตรา ๒๙/๑ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สินค้าที่เป็นอันตราย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสินค้าที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติเรื่องนั้นไว้ โดยเฉพาะแล้ว

“บริการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า บริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบริการที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติเรื่องนั้นไว้ โดยเฉพาะแล้ว

“คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ของสินค้าและบริการ

มาตรา ๒๙/๒ สินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำความตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า ให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึงส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุและบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความหมายที่ ผู้บริโภคทั่วไปพึงมีเกี่ยวกับสินค้านั้น

(๒) ลักษณะการนำเสนอสินค้า การติดฉลาก คำเตือนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกำจัด และการทำลาย และข้อบ่งใช้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า

(๓) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นหากนำสินค้านั้นไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น

(๔) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ

(๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น

(๖) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา ๒๙/๓ ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ผลิต สิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านั้นดังกล่าว

มาตรา ๒๙/๔ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกำหนดให้บริการใดที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีมาตรการ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้นหมดสิ้นไปได้ โดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไป ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่

(๑) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกันของสินค้า หรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบได้ถึงความเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจจะ เกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๓) ช่องทางการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบ และพิจารณาข้อมูลที่รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภคทราบโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาสันติหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณาดังกล่าว

(๔) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดจำหน่ายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของ ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้จำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์

(๕) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการ และรายละเอียดของการให้บริการ

มาตรา ๒๙/๕ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้า เพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้น หมดสิ้นไป

(๑) เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำ ออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อ ซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือ ผู้บริโภคได้ทราบ

(๒) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อ เพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง

ผู้ประกอบการกิจการตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป

มาตรา ๒๙/๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ และมาตรา ๒๙/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รั่วอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้

มาตรา ๒๙/๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง ว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือให้บริการนั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการนั้นต้องดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและชดใช้ราคาสินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาด หรืองดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบการได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๒๙/๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ และอาจสั่งห้ามขายสินค้าหรือดให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นก็ได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

มาตรา ๒๙/๙ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรือดให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้าชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น หรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบธุรกิจผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรือดให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้านั้นดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๙/๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร จัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้านั้น เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ทำลายสินค้านั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยโดยเร็ว

หน้า ๑๐๖

เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย

มาตรา ๒๙/๑๑ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา ๒๙/๙วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบธุรกิจก็ได้

ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาแผนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอแผน ในกรณีที่เห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสม ให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนตามวรรคหนึ่งหรือแผนที่แก้ไขตามวรรคสองให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบทุกเจ็ดวันหรือตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนดังกล่าวภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามวรรคสอง หรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามวรรคสี่ให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบแผนดังกล่าว

มาตรา ๒๙/๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง

มาตรา ๒๙/๑๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้บริการตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายอยู่กับผู้บริภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวัยที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๑๔ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๙/๑๓ แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๑๕ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๙/๑๖ การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้

มาตรา ๒๙/๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการ ตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการ ว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามมาตรา ๒๙/๘ หรือไม่เปิดเผย แจง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหก หรือ มาตรา ๒๙/๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับ ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๙/๑ นอกจากคณะกรรมการมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมาย ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้ มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหาย ให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดี ของคณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรา ๓๙/๑ ด้วย”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นอย่างของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๒ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการแล้ว

มาตรา ๕๖/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ หรือ มาตรา ๕๖/๕ ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระ และได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิ ที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริง ที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการ หรือ การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิด ที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการ เปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงาน สอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๓ ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบันสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ และกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้